

INTRAREA DOMNULUI ÎN IERUSALIM

- Fiecare suflet este capabil să-și primească Împăratul -

Intrarea triumfală a Domnului în Ierusalim constituie ultima etapă a îndelungii călătorii ce L-a adus pe Iisus din Galileea spre încununarea operei Sale mântuitoare pe Crucea de pe Golgota. Sfintele Evanghelii ne arată în repetate rânduri că Mântuitorul se îndrepta spre Ierusalim, în această ultimă călătorie, deplin conștient de ceea ce-L aștepta acolo. A și prevestit ucenicilor Săi, în trei rânduri, cu detalii din ce în ce mai precise, că va fi dat în mâinile păgânilor, care-L vor batjocori și-L vor omorî, dar a treia zi va învia (Matei 16, 21; 17, 22-23; 20, 18-19). În tot ceea ce a împlinit Mântuitorul, potrivit voii celei sfinte a lui Dumnezeu de mântuire a tuturor oamenilor, deci, și Intrarea Sa în Ierusalim, are relevanță pentru fiecare popor, în fiecare timp și pentru fiecare om. În lumina Intrării Domnului în Ierusalim se înțeleg mai bine toate aspirațiile, chemările și sensurile profunde ale vieții omului. Cum poate intra Mântuitorul în cetatea sufletelor noastre? Care sunt modalitățile de a-L avea și noi Oaspete pe Mântuitorul tuturor și cum Îl putem și noi întâmpina cu cuvintele: „Osana!”? În primul rând, se cuvine ca fiecare om

să întreprindă efortul de a se deschide Persoanei, învățaturii și lucrării lui Iisus Hristos, așa cum și-au deschis sufletele Simon Leprosul, Lazăr din Betania și surorile sale: Marta și Maria, precum și mulțimile sincere care l-au întâmpinat pe Domnul în Ierusalim. Întunecarea spirituală este primejdia cea mare care pândește pe omul de astăzi, preocupat exclusiv de materialul imediat și monotonia unor activități periferice, care îl închid în el însuși, ca într-o peșteră întunecoasă și rece. În al doilea rând, apropierea de Iisus Hristos, cu credință, recunoștință și iubire, revărsă în sufletul omului multă lumină, pace și speranță. Prin acestea se realizează între Iisus Hristos și fiecare om, un dialog viu și conștient al iubirii, al rugăciunii și al bucuriei. În al treilea rând, simțirea cuvintelor și a învățăturilor lui Iisus Hristos să se transforme în putere de viață dătătoare pentru fiecare. Aceasta înseamnă că omul credincios trebuie să-și pregătească cetatea sufletului său, prin curățenie sufletească, dobândită prin Taina Spovedaniei și prin împărtășire de Domnul euharistic, prin simțăminte alese și roadele faptelor bune, pentru ca în cetatea inimilor noastre să intre și să rămână Biruitorul păcatului, al stricăciunii și al morții: Iisus Hristos. În acest sens, Biserica ne cheamă astăzi pe toți. Să deschidem larg porțile cetății inimilor noastre, pentru ca nimeni să nu rămână în afara lui Hristos! Să-L primim pe El în inimile noastre ca Împărat și Stăpân, transformând sufletele noastre într-un palat curat ceresc și să-l strigăm împreună cu cei de odinioară din cetatea Ierusalimului: *Osana! Binecuvântat este Cel Ce vine întru numele Domnului!*

Hotărârea Sf. Sinod pentru sărbătoarea Sf. mc. Gheorghe

Sfântul mare mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință, este prăznuit în fiecare an pe data de 23 aprilie. În această zi, peste un milion de români își sărbătoresc ziua numelui. Cu toate acestea, creștinii ortodocși care au consultat calendarul pe anul 2019 au observat că Sfântul mare mucenic Gheorghe va fi sărbătorit pe 29 aprilie. Motivul acestei schimbări îl găsim în Tipicul cel Mare al Sfântului Sava, cartea care prezintă regulile referitoare la desfășurarea cultului divin public pentru fiecare zi din an. Răsfoind paginile Tipicului, la capitolul 45 ne este prezentată rânduiala de slujbă a sfinților prăznuiți în Săptămâna Mare: „Dacă se va întâmpla hramul unui sfânt sau al unei sfinte în zilele de luni, marți, miercuri sau joi, atunci se cântă toată slujba seara și dimineața, în Duminica Floriilor”.

Înțelegem astfel, că hramul oricărui sfânt, fiind un moment de bucurie duhovnicească, nu se integrează în specificul Săptămânii Patimilor, care este o perioadă de post aspru, de meditație și intensă pregătire și primenire sufletească pentru sărbătoarea Învierii Domnului. Urmărim din nou calendarul, vedem că sărbătoarea Sfântului Gheorghe nu coincide nici cu Duminica Floriilor, ci a fost amânată pentru Luni, în Săptămâna Luminată, fiind consemnată și următoarea informație: „Slujba Sfântului mare mucenic Gheorghe se săvârșește astăzi, potrivit hotărârii Sfântului Sinod”. Într-adevăr, în acest an, din motive pastorale, dar și pentru a da importanța cuvenită sărbătorii Sfântului mucenic Gheorghe, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât ca slujba Marelui Mucenic să nu fie săvârșită în Duminica Floriilor, așa cum prevede Tipicul, ci în a doua zi de Paști. Raționamentul acestei decizii stă și în faptul că, în ajunul Floriilor, Vecernia săvârșită în cinstea Sfântului mucenic Gheorghe s-ar fi suprapus cu tradiționala Procesiune de Florii organizată în majoritatea parohiilor din țară. În cadrul acestei procesiuni, preoții și credincioșii poartă în mâini ramuri de salcie sau finic și flori, actualizând, astfel, drumul parcurs de Mântuitorul nostru Iisus Hristos din Betania spre Ierusalim. Luni, 29 aprilie, a doua zi de Paști, slujba Sfântului Gheorghe este unită cu cea specifică perioadei pascale. Vecernia Sfântului Gheorghe va fi săvârșită pe 28 aprilie, după „A doua Înviere”, o slujbă specială care are ca punct central citirea pasajului din Sfânta Evanghelie cu lipsa apostolului Toma la arătarea Domnului după Înviere. Acestea fiind precizate, concluzionăm următoarele: pentru suflet ziua de 23 aprilie înseamnă rugăciune și meditație în Sfânta și Marea Marti, iar pentru treburile lumesti este zi lucrătoare.

SĂPTĂMÂNA SFINȚELOR PAȚIMI

Începând cu Duminica Floriilor, de cu seară, intrăm în Săptămâna Sfințelor Pătimiri, când se săvârșesc Deniile. Acestea sunt slujbe de dimineață (Utrenie), care se săvârșesc în seara zilei precedente ca o formă de priveghere prelungită a zilei. Zilele de luni, marți și miercuri din Săptămâna Sfințelor Pătimiri ne pregătesc pentru a înțelege sensul venirii Mântuitorului Hristos în lume, al pătimirii și morții Sale, anume acela de a birui păcatul și moartea și de a ne reacheza în comuniune cu Dumnezeu.

SFÂNȚA ȘI MAREA LUNI † Biserica ne aduce aminte de tânărul Iosif, care a fost vândut de frații săi în Egipt. El este o preînchipuire a lui Hristos, Care a fost vândut de Iuda.

† Se mai face amintire de pilda smochinului care a fost blestemat de Domnul, pentru a ne îndemna la pocăință. Dumnezeu este iubitor de oameni, dar și drept, și la Judecată El nu doar va răsplăti, ci va și pedepsi pe cei ce nu au rodit.

SFÂNȚA ȘI MAREA MARTI † Se face pomenirea celor zece fecioare ca să ne îndemne să priveghem și să fim pregătiți să ieșim în întâmpinarea Mirelui Iisus Hristos, având fapte bune, mai ales milostenia.

SFÂNȚA ȘI MAREA MIERCURI † Se face pomenire de femeia păcătoasă care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului ca simbol al pocăinței adevărate și al îndreptării omului păcătos.

† Tot miercuri, în ziua de 12 Nissan, după calendarul evreiesc, Mântuitorul a fost vândut de Iuda Iscarioteanul, pentru suma de 30 de arginți (*Matei 26, 14-15; Marcu 14, 10; Luca 22, 3-6*).

SFÂNȚA ȘI MAREA JOI aduce aminte de patru evenimente:

† Spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie;

† Cina cea de Taină, la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii;

† Rugăciunea arhierescă în care Mântuitorul S-a rugat pentru Sine, ca Om (*Ioan 17, 1-5*), pentru Apostoli (*16-19*), pentru toți cei care vor crede în El și pentru întreaga Biserică (*20-26*).

† Începutul pătimirilor, prin prinderea Domnului.

Specific Deniei de joi seara este citirea celor 12 Evanghelii și scoaterea solemnă a Sfintei Cruci în mijlocul Bisericii. O învățătură care se desprinde din lectura sfințelor evanghelii este de a rămâne mereu în comuniune cu Mântuitorul prin iubire, și prin El, cu Biserica.

SFÂNȚA ȘI MAREA VINERI † Se prăznuiesc Sfintele, mântuitoarele și înfricoșătoarele Patimi ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și Crucea și moartea pe care le-a primit de bunăvoie pentru noi.

SFÂNȚA ȘI MAREA SÂMBĂȚĂ † Mântuitorul nostru Iisus Hristos a fost așezat cu trupul în mormânt, iar cu sufletul S-a pogorât la iad, pentru a izbăvi de acolo pe cei din veac adormiți întru credință în El.

Participând la slujbele Deniilor, ne asemănăm Preacuratei Fecioare Maria și Apostolului Ioan, care, în permanență, au stat alături de Iisus la toate pătimirile Sale. Atitudinea noastră în timpul deniilor trebuie să fie una de adâncă recunoștință, pentru că aceste Sfinte Pătimiri ale Mântuitorului sunt pentru noi, oameni. Nu era dator Hristos să sufere pentru noi, ci a făcut aceasta din marea Sa iubire pentru întreaga omenire. Să participăm la Denii, ca să nu ne arătăm nevrednici de marele dar al Sfintei Învieri! *Slavă Doamne patimilor Tale!*

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Luni-Miercuri 22-24 aprilie	17:00	Denie
Joi 25 aprilie	08:00	Spovedanie
	17:00	Denia celor 12 Evanghelii
Vineri 26 aprilie	10:00	Vecernia Sâmbetei celei Mari (Se scoate Sfântul Aer)
	10:30	Spovedanie
	17:00	Denia Prohodului Domnului
Sâmbătă 27 aprilie	07:00	Sfânta Liturghie
	23:45	Canonul Sâmbetei celei Mari
Hristos a înviat! ↔ Adevărat a înviat!		
Duminică 28 aprilie	00:00	Utrenia Sfintei Învieri
	↓	Sfânta Liturghie
	04:00	Binecuvântarea bucatelor
	12:00	A doua Înviere - Vecernia
	17:00	Slujba Sf. mucenic Gheorghe cu litie la Biserica „Sf. Gheorghe”

Sufletul trist are luminile stinse

De ce suntem oare așa de triști? Poate fiindcă uneori nu ne mai place să trăim simplu, vrem să ne adaptăm timpurilor moderne și fiindcă nu reușim să ajungem să trăim la un standard mai înalt de viață, ne întristăm. Ne întristăm când facem comparații între modul nostru de viață și stilul de viață al celor mai bogați, ne întristăm poate, că între vise și realitate este un decalaj prea mare, ne întristăm fiindcă nu suntem mulțumiți cu starea în care ne aflăm, ne dorim din ce în ce mai mult. Ne întristăm fiindcă de multe ori cariera e pe primul plan și pentru a avansa în funcție ai tot mai multe responsabilități la care nu mai faci față, oboseala doborându-te uneori, lăsându-te fără putere și fără niciun chef de nimic. Ne întristăm, fiindcă nu mai știm cum să ne petrecem timpul frumos, nu ne mai bucură nimic, nu ne mai bucură frumusețea și parfumul unei flori gingașe, trilarile măiestre ale unei păsări, albastrul infinit al cerului, zâmbetul inocent al unui copil, vizionarea unui film interesant, o evadare în sânul naturii așa de minunate și de încântătoare. Ne întristăm, fiindcă ne izolăm de oameni, nu mai comunicăm sincer, nu mai socializăm cu semenii noștri, cu rudele noastre, cu copiii noștri, nu mai zâmbim, nu mai povestim, nu ne mai vizităm, ne-am înstrăinat unii de alții, ne folosim de măști și jucăm roluri false, devenind actori talentați pe scena vieții. Ne întristăm, fiindcă ne gândim prea mult la ziua de mâine și trăim o teamă permanentă pentru că nu avem siguranța acesteia, neavând astfel încredere, că Bunul Dumnezeu ne va ajuta să avem pe masă, pâinea de toate zilele și că ne va purta de grijă ca un Părinte iubitor și milostiv, uitând că, condiția unirii cu Dumnezeu este desăvârșita încredințare în mâinile Lui. Să ne rugăm Bunului Dumnezeu, să se milostivească de noi, să putem dobândi pacea inimii, liniștea sufletească, darul rugăciunii, nădejdea, credința puternică, răbdarea, iertarea, iubirea de El și de semenii, smerenia, hărnicia, cumpătarea, ca să putem alunga tristețea, care stinge lumina sufletului. Numai așa vom putea să dobândim bucuria sufletului ca rod al Sfântului Duh, bucurie care îi aprinde luminile și îl face mai luminos decât soarele. ☺